

ledes, som man ellers altid handler, naar man flytter noget fra et Ministerium over til et andet. Her har man imidlertid ikke villet gaa denne Vej, Ministeren har ikke villet undvære nogen anden af de Kaserner, han har tilovers til Salg, til dette Øjemed, men har foretrukket det ganske ekstraordinære at lade Staten købe af sig selv og betale kontant til sig selv. Det er dette, jeg protesterer imod, og det er dette, vi ikke vil være med til, for det er en Forøgelse paa $\frac{3}{4}$ Mill. Kr. af det Beløb, man havde tænkt sig gennem Befolkningen at yde til disse Formaal.

Martin Hansen: Jeg finder Anledning til at rette et Spørgsmaal til det ærede Medlem Hr. Rode. Dersom den nye Hæror­dning nu ikke var blevet vedtaget, var Kasernen jo ikke blevet frigjort, og hvis man da vilde have Plads til Museet, var Undervisningsministeren kommet til at søge denne Bevilling for overhovedet at fremskaffe Lokaler dertil. Nu, da denne Kaserne i Kraft af Hærløven bliver frigjort og kan sælges, indtræder det Forhold, at Undervisningsministeriet kan købe den af Forsvarsministeriet. Men Forholdet er jo dog det, at hvis Hæror­dningen ikke var blevet gennemført, maatte Undervisningsministeriet have søgt en Bevilling for overhovedet at faa den Plads, der var nødvendig. Det, det ærede Medlem vil, er ganske simpelt at tvinge Forsvarsministeren til at søge en Bevilling, i Stedet for at det er Undervisningsministeren, som netop faar Kasernen, der skal søge den. Det er saa simpelt som, at 2 og 2 er 4, og det ærede Medlems Udtalelser er i Virkeligheden kun Udtryk for en Sygelighed hos det ærede Medlem til at tale om Militærudgifterne.

Rode: Jeg vil aldeles ikke tvinge Forsvarsministeren til at søge nogen ny Bevilling, jeg vil derimod fritage Undervisningsministeren for at betale kontant for en af Statens Ejendomme. Derfor har jeg anvist den højtærede Forsvarsminister, som har andre Bygninger nok, at føre en af disse ind paa den Lov, som bemyndiger ham til at sælge til private, hvorved han vilde faa det fulde Beløb til Raadighed. I Stedet derfor har han valgt den Vej at søge gennemført en Ordning, hvorved Undervisningsministeren i Modstrid med, hvad alle andre Ministerier har gjort i lignende Tilfælde, maa komme og søge om en Bevilling for at købe og betale en Statsejendom. Der har mig bekendt ikke nogen Sinde før foreligget et saadant Forslag.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslagene Nr. 1—3 af *Finansministeren*, tiltraadte af *Udvalget*, (se Tillæg B. Sp. 2149)

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslagene Nr. 4—19 af *Landbruksministeren*, tiltraadte af *Udvalget*,

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslagene Nr. 20—208 af *Ministeren for offentlige Arbejder*, tiltraadte af *Udvalget*,

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 209 af *Ministeren for offentlige Arbejder*, tiltraadt af et *Flertal* (Andreasen, N. C. Christensen, Friis-Skotte, Martin Hansen, Hauge, N. Johan Laursen, L. Rasmussen, Refshauge og Stengaard-Kirkegaard)

vedtoges med 75 Stemmer mod 48.

Ændringsforslagene Nr. 210—231 af *Ministeren for offentlige Arbejder*, tiltraadte af *Udvalget*,

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslagene Nr. 232 og 233 af *Handelsministeren*, tiltraadte af *Udvalget*,

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 234 af *Forsvarsministeren*, tiltraadt af *Udvalget*,

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslagene Nr. 235—239 af *Finansministeren*, tiltraadte af *Udvalget*,

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 240 af *Finansministeren*, tiltraadt af *Flertallet* under Nr. 209, ansaas som

vedtaget ved Afstemningen over Ændringsforslag Nr. 209.

Ændringsforslagene Nr. 241 og 242 af *Finansministeren*, tiltraadte af *Udvalget*,

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslagene Nr. 243—245 af *Finansministeren*, tiltraadte af *Udvalget*,

vedtoges uden Afstemning.